

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณี การแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. และบริษัท ก.

ระหว่าง	บริษัท ค.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
	บริษัท ก.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท ค. ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐาน ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่าง บริษัท ค. (ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) และบริษัท ก. (ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) โดยได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. และบริษัท ก. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

(๑) ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท ค. ในฐานะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายอาหาร และขนมแปรรูป ทั้งนี้ บริษัท ค. มีบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ได้แก่ (๑) บริษัท ค.๑ และ (๒) บริษัท ค.๒ โดยมีรายได้รวมที่เกิดภายในประเทศไทย ในปี ๒๕๖๔ จำนวน x,xxx ล้านบาท

(๒) ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท ก. ในฐานะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายขนมจากผลไม้และผักเป็นธุรกิจหลัก ทั้งนี้ บริษัท ก. มีรายได้หลักมาจากบริษัท ก.๑ ซึ่งเป็นบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) โดยมีรายได้รวมภายในประเทศไทย ในปี ๒๕๖๔ จำนวน xx.x ล้านบาท

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

บริษัท ค. ได้เข้าซื้อหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงจำนวน xxx,xxx หุ้น และบริษัท ค.๑ (บริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการกับบริษัท ค.) ได้เข้าซื้อหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงจำนวน x หุ้น รวมทั้งหมด xxx,xxx หุ้น คิดเป็นร้อยละ xx.xx ของหุ้นที่ออกจำหน่ายได้แล้วทั้งหมดในบริษัท ก. ซึ่งถือเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นสุดวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวกหรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

๓. โครงสร้างผู้ถือหุ้นหลังการรวมธุรกิจ

ก่อนการรวมธุรกิจบริษัท ก. มีบริษัท ท. เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ จำนวนร้อยละ xx.x ของหุ้นทั้งหมด และบุคคลธรรมดาถือหุ้นร้อยละ xx.x ของหุ้นทั้งหมด และหลังการรวมธุรกิจเสร็จสิ้นแล้ว บริษัท ก. จะมีสัดส่วนผู้ถือหุ้นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คือ บริษัท ค. ได้มาซึ่งหุ้นคิดเป็นร้อยละ xx.xx ของหุ้นทั้งหมด และบุคคลธรรมดาถือหุ้นร้อยละ xx.xx ของหุ้นทั้งหมด

ทั้งนี้ ฝ่ายกำกับดูแลการรวมธุรกิจได้ตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติมแล้ว ผลปรากฏว่าบริษัท ค. ในฐานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ เป็นบริษัทที่ไม่ได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่มีบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ในประเทศไทยเพียง ๑ บริษัท คือ บริษัท ค.๒ ประกอบธุรกิจผลิตและจัดจำหน่ายตามหมวดธุรกิจ ๑๐๗๙๑ การผลิตและจำหน่ายขนมขบเคี้ยว/ขนมกรุบกรอบ และบริษัท ก. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) มีบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในประเทศไทย คือ บริษัท ก.๑ ประกอบธุรกิจผลิตและจัดจำหน่ายตามหมวดธุรกิจ ๑๐๓๐๙ การแปรรูปและการถนอมผลไม้และผักด้วยวิธีอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

๔. ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

ตามฐานข้อมูล Euromonitor international พบว่า ตลาดขนมขบเคี้ยวในประเทศไทยสามารถแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มหลัก คือ (๑) ขนมขบเคี้ยวรสหวาน (Sweet snack) หมายถึง ขนมทานเล่นที่มีรสชาติหวาน หรือเรียกอีกอย่างว่า ขนมประเภทของหวาน ประกอบไปด้วย บิสกิตหรือคุกกี้ ขนมอัดแห้ง และขนมผลไม้ ซึ่งมีวัตถุดิบหลักมาจากน้ำตาล และ (๒) ขนมขบเคี้ยวปรุงรส (Savory Snack) หมายถึง ขนมทานเล่นที่มีรสเค็มและ/หรือเผ็ด หรือเรียกอีกอย่างว่า ขนมประเภทของคาว ประกอบด้วย ขนมที่ทำมาจากเมล็ดพืช ถั่ว มันฝรั่งข้าวโพด และผัก เป็นต้น

สำหรับการพิจารณาการทดแทนด้านอุปทาน พบว่า วัตถุดิบในการผลิตขนมขบเคี้ยวทั้ง ๒ กลุ่มมีความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง โดยขนมขบเคี้ยวรสหวาน (Sweet snack) จะเน้นใช้น้ำตาลเป็นส่วนประกอบหลัก เช่น ช็อกโกแลตแท่ง ลูกอม คุกกี้ เป็นต้น ในขณะที่ขนมขบเคี้ยวปรุงรส (Savory snack) มีส่วนประกอบจากวัตถุดิบที่หลากหลาย เช่น ข้าวสาลี มันสำปะหลัง มันฝรั่ง สาหร่าย ผักต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ กระบวนการผลิตก็แตกต่างกัน โดยขนมขบเคี้ยวรสหวาน (Sweet snack) จะมีกระบวนการผลิตที่ต้องใช้เทคโนโลยีในการควบคุมอุณหภูมิเพื่อให้สินค้าคงรูปหลังการแปรรูปเสร็จสิ้น ในขณะที่ขนมขบเคี้ยวปรุงรส (Savory snack) ใช้เทคโนโลยีในกระบวนการแปรรูปเท่านั้น และไม่จำเป็นต้องควบคุมอุณหภูมิหลังการแปรรูปแล้วเสร็จ

ในส่วนการพิจารณาผลการทดแทนด้านอุปสงค์ พบว่า พฤติกรรมผู้บริโภคชาวไทยจะตัดสินใจเลือกซื้อขนมขบเคี้ยวจากผลิตภัณฑ์ที่มีรสชาติอร่อยถูกปาก และยังให้ความสำคัญกับความหลากหลายของรสชาติเป็นส่วนสำคัญ (สุชาติดา เกตุน้อย, ๒๕๖๑, หน้า ๔๗) สอดคล้องกับข้อเท็จจริงจากการวิเคราะห์การแบ่งกลุ่มลูกค้าของบริษัท ฟรีโต-เลย์ ประเทศไทย จำกัด ซึ่งเป็นผู้นำในตลาดขนมขบเคี้ยวประเภทมันฝรั่งทอดกรอบที่มีการแบ่งกลุ่มลูกค้าเป้าหมายตามช่วงอายุ โดยผลิตภัณฑ์ในกลุ่มขนมขบเคี้ยวปรุงรส (Savory snack) เป็นหลัก จะเน้นการสร้างแตกต่างจากภาพลักษณ์รูปร่างสินค้าและบรรจุภัณฑ์ให้ตอบสนองต่อกลุ่มเป้าหมายยกตัวอย่างเช่น เลย์ คลาสสิก (Flat) ชนิดแผ่นเรียบ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นวัยรุ่นทำงาน เลย์ ร็อค (Lay's Rock) ชนิดแผ่นหยัก มีกลุ่มเป้าหมายเป็นวัยรุ่น และเลย์ แฟมิลี่ แพ็ค (Lay's Family Pack) เน้นขนาดและปริมาณ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นลูกค้าที่รับประทานกับครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน เป็นต้น สามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมการบริโภคที่เกิดขึ้นของผู้บริโภคส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับโอกาสที่แตกต่างกัน ตลอดจนรสนิยมความชื่นชอบในการบริโภคเป็นตัวกำหนด

โดยสรุป ถึงแม้ว่าในตลาดขนมขบเคี้ยวปรุงรส (Savory snack) มีผู้เล่นในตลาดอยู่ค่อนข้างมาก แต่ธุรกิจดังกล่าวต้องอาศัยทุนจำนวนมากสำหรับเทคโนโลยีที่ใช้ในกระบวนการผลิตเพื่อให้สามารถใช้กลไกของการประหยัดต่อขนาดที่มีผลต่อความสามารถในการจำหน่ายสินค้าปลีกในราคาถูกลงได้ในขณะเดียวกันมุมมองของผู้บริโภคขึ้นอยู่กับความชื่นชอบส่วนตัว ดังนั้น จะเห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์ประเภทขนมขบเคี้ยวปรุงรส ไม่สามารถทดแทนกันได้ทั้งด้านอุปสงค์และอุปทาน

๕. ขอบเขตตลาด

สำหรับการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. (ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) ซึ่งมีบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในประเทศไทย คือ บริษัท ค.๒ ที่ประกอบธุรกิจผลิตและจัดจำหน่ายขนมขี้ขาวเกรียบกึ่ง มันฝรั่ง และถั่วลิสงเตา ซึ่งจัดเป็นขนมขบเคี้ยวปรุงรส (Savory snack) และบริษัท ก. (ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) มีบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในประเทศไทย คือ บริษัท ก.๑ ประกอบธุรกิจผลิตและจัดจำหน่ายผลไม้กรอบทานเล่น และผักกรอบทานเล่นซึ่งจัดเป็นขนมขบเคี้ยวรสหวาน (Sweet Snacks) และขนมขบเคี้ยวปรุงรส (Savory snack) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของทั้งสองกลุ่มบริษัทข้างต้น จะพบว่า มีการจำหน่ายสินค้าภายในประเทศไทย โดยมีตลาดสินค้าที่มีความทับซ้อนกัน ๑ ตลาด คือ ตลาดขนมขบเคี้ยวปรุงรส (Savory snack)

๖. ยอดเงินขาย

พิจารณายอดเงินขายสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการกับผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ (Single Economic Entity) ในประเทศไทย ได้แก่ บริษัท ค.๒ มียอดเงินขายสินค้าประเภทขนมขบเคี้ยวปรุงรส (Savory snack) จำนวน x,xxx ล้านบาท ในขณะที่บริษัท ก.๑ มียอดเงินขายสินค้าประเภทขนมขบเคี้ยวปรุงรส (Savory snack) ในประเทศไทย จำนวน xx.x ล้านบาท และยอดเงินขายขนมขบเคี้ยวรสหวาน (Sweet snack) ในประเทศไทย จำนวน xx.x ล้านบาท

เมื่อพิจารณายอดเงินขายของตลาดสินค้าที่มีความทับซ้อนกัน พบว่า ตลาดขนมขบเคี้ยวปรุงรส (Savory snack) มียอดเงินขายรวมกันเกินหนึ่งพันล้านบาท ซึ่งเข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

๗. ส่วนแบ่งตลาด

ส่วนแบ่งตลาดของตลาดขนมขบเคี้ยวปิ้งรส (Savory snack) ในประเทศไทย พบว่า ก่อนการรวมธุรกิจ ส่วนแบ่งตลาดของบริษัท ค.๒ (ผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการกับผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ $x.xx$ ในส่วนของบริษัท ก.๑ (ผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการกับผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ $x.xx$ และผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจสามรายแรกในตลาด (CR๓) เท่ากับร้อยละ $x.xx$ เมื่อพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าบริษัท ค.๒ และบริษัท ก.๑ มิได้เข้าเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาดตาม ข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

พิจารณาส่วนแบ่งตลาดภายหลังการรวมธุรกิจของทั้งสองบริษัทในตลาดขนมขบเคี้ยวปิ้งรส (Savory Snack) พบว่า บริษัท ค.๒ (ผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการกับผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดในประเทศไทยเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ $x.xx$ เป็นร้อยละ $x.xx$ ซึ่งไม่เข้าเกณฑ์เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาด และไม่ส่งผลให้ส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจสามรายแรกในตลาด (CR๓) มีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น บริษัท ค.๒ มิได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตาม ข้อ ๓ ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด และการรวมธุรกิจดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อโครงสร้างตลาดขนมขบเคี้ยวปิ้งรสในประเทศไทย

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบการที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” วรรคสี่ “การรวมธุรกิจให้หมายความรวมถึง (๓) การเข้าซื้อหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วนของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวกหรือการจัดการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “ให้การเข้าซื้อสินทรัพย์ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจตามปกติของผู้ประกอบธุรกิจอื่นที่เกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของมูลค่าสินทรัพย์ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจตามปกติทั้งหมดตามรอบปีบัญชีที่ผ่านมาของผู้ประกอบธุรกิจอื่นรายนั้น เป็นการเข้าซื้อสินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วนของผู้ประกอบธุรกิจอื่น เพื่อควบคุมนโยบาย การบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจตามกฎหมายการแข่งขันทางการค้า” วรรคสอง “ทั้งนี้ มูลค่าของสินทรัพย์ที่เข้าซื้อจะพิจารณาจากมูลค่าทางบัญชี ณ วันที่ตกลงซื้อหรือเข้าซื้อ แล้วแต่กรณี”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. และบริษัท ก. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่บริษัท ค. ได้ดำเนินการเข้าซื้อหุ้นของบริษัท ก. ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ในสัดส่วนร้อยละ xx.xx ของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด ซึ่งการเข้าซื้อหุ้นดังกล่าวเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ คือ ตลาดขนมขบเคี้ยวปรุงรส (Savory snack) พบว่า ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ ไม่มีผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด เนื่องจากไม่มีผู้ประกอบธุรกิจรายใดที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด และไม่มีผู้ประกอบธุรกิจสามรายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมารวมกันเกินกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้าขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศดังกล่าว และเมื่อพิจารณายอดขายรายปีในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจในตลาดขนมขบเคี้ยวปรุงรส (Savory snack) มียอดขายรายปีรวมกันเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป จึงถือว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็น “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง” ตามความในข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยบริษัท ค. และบริษัท ก. มีบริษัทที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) ในประเทศไทย โดยมีตลาดสินค้าที่มีความทับซ้อนกันในตลาดขนมขบเคี้ยวปรุงรส (Savory snack) และเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า การรวมธุรกิจกรณีนี้ เข้าข่ายต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เนื่องจากมีรายได้ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจจึงมีหน้าที่ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ บริษัท ค. ซึ่งกระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ได้แจ้งผลการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ถือเป็นแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติรับทราบการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. และ บริษัท ก. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๕